

- (a) ta upravljavec izvaja dejavnost upravljanja, in ne le svetovanja, ali če
- (b) se storitev po naravi zaradi posebnosti, ki je značilna za davčne oprostitve v skladu s to določbo, razlikuje od drugih storitev, ali če
- (c) ta upravljavec dejavnost opravlja na podlagi prenosa nalog v skladu s členom 5g Direktive 85/611/EGS⁽²⁾, kakor je bila spremenjena?

- (¹) Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL L 145, str. 1).
- (²) Direktiva 2001/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. januarja 2002 o spremembi Direktive Sveta 85/611/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), z namenom zakonsko urediti družbe za upravljanje in izvlečke prospektov (UL L 41, str. 20).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija) 6. junija 2011 – Concepción Salgado González proti Instituto Nacional de la Seguridad (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Zadeva C-282/11)

(2011/C 269/46)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Concepción Salgado González

Drugi stranki: Instituto Nacional de la Seguridad (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je s cilji Skupnosti iz člena 48 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 3 Uredbe (EGS) št. 1408/71⁽¹⁾ z dne 14. junija 1971 ter s samim besedilom Priloge VI(D)(4) k Uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Evropski uniji skladna taka razlaga navedene Priloge VI(D)(4), da se „izračun teoretične španske dajatve opravi na podlagi dejanskih prispevkov zavarovanca v letih neposredno pred plačilom zadnjega prispevka španskemu sistemu socialne varnosti“ in se tako dobljena vsota deli s številom 210, ki je v skladu s členom 162(1) Ley General de la Seguridad Social določeno kot delitelj za izračun pokojninske osnove za starostno pokojnino?
2. (če je odgovor na prvo vprašanje nikalen): Ali je s cilji Skupnosti iz člena 48 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 3 Uredbe (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija ter s

samim besedilom Priloge VI(D)(4) k Uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Evropski uniji skladna taka razlaga navedene priloge VI(D)(4), da se „izračun teoretične španske dajatve opravi na podlagi dejanskih prispevkov zavarovanca v letih neposredno pred plačilom zadnjega prispevka španskemu sistemu socialne varnosti“ in se tako dobljena vsota deli s številom let, v katerih so bili prispevki plačevani v Španiji?

3. (če je odgovor na drugo vprašanje nikalen in ne glede na to, ali je odgovor na prvo vprašanje pritrden ali nikalen): Ali je v predstavljenem primeru, da bi se zadostilo ciljem Skupnosti iz člena 48 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 3 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Evropski uniji možna analogna uporaba Priloge XI(G)(3a) k Uredbi (ES) št. 883/2004⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in – kot posledica te uporabe – pokritje prispevne dobe na Portugalskem z osnovo za prispevek v Španiji, ki se časovno najbolj približa temu obdobju, ob upoštevanju razvoja indeksa drobnoprodajnih cen?

4. (če so odgovori na prvo, drugo in tretje vprašanje nikalni): Če nobena od zgoraj navedenih razlag ni v celoti ali delno pravilna, kakšna bi bila razlaga Priloge VI(D)(4) k Uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Evropski uniji, ki bi bila – ob tem, da bi bila koristna za razrešitev predstavljenega spora – najbolj skladna s cilji Skupnosti iz člena 48 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 3 Uredbe (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 ter s samim besedilom Priloge VI(D)(4)?

⁽¹⁾ UL L 149, str. 2.

⁽²⁾ UL L 166, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundeskommunikationssenat (Avstrija) 8. junija 2011 – Sky Österreich GmbH proti Österreichischer Rundfunk

(Zadeva C-283/11)

(2011/C 269/47)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundeskommunikationssenat

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sky Österreich GmbH

Tožena stranka: Österreichischer Rundfunk

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je člen 15(6) Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) ⁽¹⁾ združljiv s členoma 17 in 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ali s členom 1 Protokola številka 1 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Protokol 1 EKČP)?

⁽¹⁾ UL L 95, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 15. junija 2011 – Staatssecretaris van Financiën proti Gemeente Vlaardingen

(Zadeva C-299/11)

(2011/C 269/48)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Kasacijski pritožnik: Staatssecretaris van Financiën

Druga stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Gemeente Vlaardingen

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 5(7)(a) Šeste direktive ⁽¹⁾ v povezavi s členoma 5(5) in 11(A)(1)(b) te direktive razlagati tako, da lahko država članica za uporabo blaga (nepremičnine) s strani davčnega zavezanca za namene, ki so oproščeni davka, obračuna davek na dodano vrednost, če

- je ta nepremičnina (zgrajen) objekt, ki ga je tretja oseba za plačilo in po naročilu davčnega zavezanca postavila na njegovem zemljišču, in
- je davčni zavezanec to zemljišče prej uporabljal za (iste) namene svoje dejavnosti, ki je oproščena davka na dodano vrednost, in zato še ni opravil odbitka,

zaradi česar se od zemljišča davčnega zavezanca oziroma njegove vrednosti obračuna davek na dodano vrednost?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

Pritožba, ki jo je Deichmann SE vložila 20. junija 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 13. aprila 2011 v zadevi T-202/09, Deichmann SE proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-307/11 P)

(2011/C 269/49)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Deichmann SE (zastopnik: O. Rauscher, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

- Pritožnica predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 v zadevi T-202/09;
- odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 3. aprila 2009 v zadevi R 224/2007-4 naj se razveljavi;
- UUNT naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba se nanaša na sodbo Splošnega sodišča, s katero je bila zavržena tožba pritožnice za razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 3. aprila 2009 o zavrnitvi njene zahteve za registracijo figurativne znamke, ki upodablja trak v obliki kota s prekinjenima črtama. Varstvo znamke je bilo zahtevano za razreda 10 (ortopedski čevlji) in 25 (čevlji) Nicejskega aranžmaja.

Izpodbijana odločba naj bi kršila člen 7(1)(b) in člen 74(1) Uredbe (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o znamki Skupnosti (v nadaljevanju: Uredba o znamki Skupnosti).

Temeljila naj bi na nezadostni domnevi, da zadostuje zgolj možnost oziroma verjetnost razločevalne rabe zadevnega znaka, zato da se v celoti zavrne razlikovalni značaj znamke. Dejansko pa naj bi zadostovala že precej verjetna možnost razločevalne rabe, da se premosti varstvena ovira v obliki nezadostnega razlikovalnega učinka. To izhaja iz primerjave člena 7(1)(b) Uredbe o znamki Skupnosti in je že ustaljeno načelo na podlagi sodne prakse nemškega Bundesgerichtshof ter Bundespatentgericht.